

Joined To HaShem Newsletter

Mike Clayton

Va'era (I appeared)
Exodus 6:2-9:35
Ezeziel 28:25-29:21
Romans 9:14-17
2 Corinthians 6:14-7:1

"I Didn't 'See' That Coming"

Moshe traveling back to Egypt was not just a trip to the corner convenience store. It was quite a journey, and during this time the words spoken to him at the Burning Bush and his conversation with YH VH was probably played over and over in his mind. He probably came up with a hundred ways this could go. As the imaginations became reality, at some point he probably thought to himself, "I didn't see that coming!"

With every plague the Pharaoh is becoming a bit more ticked off, and to make matters worse, Moshe is again living with the fact that his own family, the Hebrews, are not too happy with him either. The difference between his current situation and the one forty years earlier is he is able to "see" the hand of Elohim working in his midst. This is what gives him strength.

To fully understand where Moshe is at, we must take a look at the word I used: see. In English the word "see" is to look upon something with our eyes. This limits us to our natural vision. In Hebrew the word for see is "ra'ah," which means to not only see with our eyes, but to perceive and consider with our spirit. Let's look at it this way; When a situation arises in life, whether good or bad from our perspective, we have a choice. We can either "see" it through our eyes, or we can ask to "see" it through His.

For Moshe and the Hebrews, a greater work had to be done than simply leaving Egypt. Egypt was going to have to leave them.

Many years had passed since Yaakov and his family had entered Egypt. When they arrived, the Hebrews were abhorrent to the Egyptians and the Egyptians were abhorrent to the Hebrews. As time had passed, the Hebrews had settled into the life of Egypt. To many of them the land and ways of Egypt had become who they were. It was home. The act of delivering the Hebrews from Egypt meant Egypt had to once again become abhorrent to them. The purpose of the plagues was not only to judge the pride and arrogance of Egypt, but to destroy Egypt in the hearts of the Hebrews. We will see in later readings that this would be more difficult than even Moshe could have ever thought.

Va'era (Ik verscheen)
Exodus 6: 2-9: 35
Ezechiël 28: 25-29: 21
Romeinen 9: 14-17
2 Korintiërs 6: 14-7: 1

"Ik heb dat niet 'zien' aankomen"

Mozes terugreis naar Egypte was niet zomaar een trip naar de supermarkt om de hoek. Het was een hele reis, en gedurende deze tijd kwamen de woorden tot hem gesproken bij de braamstruik en zijn gesprek met YH VH steeds weer in zijn hoofd. Hij had misschien wel honderd manieren bedacht hoe dit zou kunnen gaan. Naarmate de verbeelding werkelijkheid werd, moet hij op een gegeven moment wel gedacht hebben: "Ik heb dat niet zie aankomen!"

Bij elke plaag wordt de farao steeds een beetje meer aangevinkt, en om het nog wat erger te maken, moet Mozes leven met het feit dat zijn eigen familie, de Hebreëën, ook niet zo blij met hem zijn. Het verschil tussen zijn huidige situatie en die van veertig jaren daarvoor is dat hij in staat is om te "zien" dat de hand van God in zijn midden werkt. Dit is wat hem kracht geeft.

Om volledig te begrijpen waar Mozes aan toe is, moeten we een blik werpen op het woord dat ik gebruikte: zien. In het Engels betekent het woord "zien" ergens je ogen op richten. Dit is beperkt tot ons natuurlijke zien. In het Hebreeuws is het woord voor zien "ra'ah," wat niet alleen betekent met onze ogen zien, maar waarnemen en overwegen met onze geest. Laten we er eens op deze manier naar kijken; wanneer zich een situatie in het leven voordoet, zij het goed of slecht vanuit ons perspectief, hebben we een keuze. We kunnen het ofwel door onze ogen "zien", of we kunnen vragen om te "zien", door Zijn ogen.

Voor Mozes en de Hebreëën, moest een groter werk worden gedaan dan alleen het verlaten van Egypte. Egypte moest hen gaan verlaten.

Vele jaren waren verstreken sinds Jacob en zijn familie in Egypte waren gekomen. Toen ze aankwamen, waren de Hebreëën weerzinwekkend voor de Egyptenaren en de Egyptenaren waren weerzinwekkend voor de Hebreëën. Naarmate de tijd verstreek, hadden de Hebreëën zich aangepast aan het leven van Egypte. Voor te velen van hen was het land en de levenswijzen van Egypte geworden tot wie ze waren. Het was thuis. De daad van het verlossen van de Hebreërs uit Egypte betekende dat Egypte opnieuw weerzinwekkend voor hen moest worden. Het doel van de plagen was niet alleen om de trots en arrogantie van Egypte te oordelen, maar om Egypte te vernietigen in de harten van de Hebreëën. We zullen in latere lezingen zien dat dit moeilijker zou zijn dan zelfs Mozes ooit had kunnen denken.

With all this said, let's bring it to our day. It appears the whole world has entered into a time of plagues. From ebola in Africa to killings in Paris, the world is being set on fire. I, for one, believe it is just the beginning. There are going to be events in the near future which will make us stand with Moshe and say, "I didn't see that coming." The choice each of us face is the decision to not "see" these events with our eyes, but to pray for discernment to "ra'ah" through His eyes, for there is a greater purpose going on in our midst than just those "lousy old politicians" being judged for the way they are treating us.

The plagues in Egypt were not only to take the Hebrews out of Egypt, but to take Egypt out of the Hebrews. With each plague Egypt was being chipped from their hearts and a greater work was being done. In the end, many would not let Egypt go and would die in the wilderness. Let us not make the same mistake. When we "see" things coming and they are not the way we expected, let us pray that we may "ra'ah" the greater work, which by the way, may be a work within us.

www.joinedtohashem.org

Laten we, dit alles gezegd zijnde, het naar onze tijd brengen. Het lijkt dat de hele wereld in een tijd van plagen gekomen is. Van ebola in Afrika tot moorden in Parijs, wordt de wereld in brand gestoken. Ik, voor mij, geloof dat het slechts het begin is. Er zullen in de nabije toekomst gebeurtenissen zijn, die ons met Mozes gaan doen staan en zeggen: "Ik zag dat niet aankomen." De keuze die voor eenieder van ons komt is de beslissing om deze gebeurtenissen niet met onze ogen te "zien", maar om te bidden voor onderscheiding om te "ra'ah" door Zijn ogen, want er is een groter doel in ons midden gaande dan enkel het beoordelen van die "miserabele oude politici" voor de manier waarop ze ons behandelen.

De plagen in Egypte waren niet alleen om de Hebreëen uit Egypte te halen, maar om Egypte uit de Hebreëen te halen. Met elke plaag werd Egypte afgepeld uit hun hart en werd een groter werk gedaan. Op het einde, zouden velen Egypte niet loslaten en in de wildernis sterven. Laten we niet dezelfde fout maken. Wanneer we dingen "zien" komen en ze zijn niet zoals we ze hadden verwacht, laten we bidden dat we het grotere werk kunnen "ra'ah" dat, even terloops, een werk binnen in ons kan zijn.

www.joinedtohashem.org